

Dagmar Dresslerová (rozená Vagačová) se narodila 14. 7. 1939 v Bratislavě, kde prožila celé své dětství se svými třemi sourozenci – Alexandrem, Svetozárem a Ľudmilou.

Její rodiče byli Jaroslava a Julius Vagačovi. Matka pracovala jako sekretářka u prezidenta T. G. Masaryka. Otec byl bankovní úředník ve Slovenskej národnej banke a významně se podílel na Slovenském národním povstání. Byl odvezen v březnu 1945 tzv. druhým bratislavským transportem do koncentračního tábora. Po sedmi měsících byl prohlášen za mrtvého.

Rodiče Dagmar Dresslerové se potkali v Praze, kde Jaroslava žila (takže matka paní Dresslerové byla Češka). Se začátkem války se však museli přestěhovat na Slovensko.

Po skončení války nastoupila Dagmar na základní školu v Bratislavě. Osm let základního vzdělání završila přijetím na střední chemickou průmyslovou školu, kterou úspěšně dokončila. Následně získala umístěnku do rafinérie Slovnaft. Kvůli těžké práci a nehodě s chemikáliemi odešla už po roce a půl do nové práce.

Ve dvaceti letech se na dovolené v Bulharsku seznámila se Zdeňkem Dresslerem, kterého si nakonec vzala za manžela. Po čtyřech letech se jim narodila první dcera a o rok a půl později druhá. V roce 1967 se rodina přestěhovala do Brna, konkrétně do městské části Líšeň. Kvůli často nemocné dceři zůstala paní Dresslerová patnáct let doma. V té době vypomáhala v Sokolu, kam chodila s dětmi cvičit.

Během okupace v roce 1968, kdy byla celá rodina na dovolené v Jugoslávii, zvažovali emigraci. Po čase stráveném ve Vídni, kde přemýšleli o možnostech, se nakonec vrátili domů. Následně se s manželem začali učit cizí jazyky.

Poté co děti vyrostly, nastoupila Dagmar zpět do práce jako chemik. Pracovala např. v První brněnské strojírně.

I v důchodu je stále aktivní, ráda chodí na výlety a pečuje o zahrádku. Teď jí dělá největší radost její pravnouček.